

vel for Fremtiden med Hensyn til denne vigtige Sag, at det allerede i og for sig vilde være betænkeligt, at der blot gjordes et Forslag af Formanden, hvorefter Thinget strax tog Beslutning, hvortil kommer, for at jeg ogsaa skal tilføie dette, at forsaavidt jeg skulde fremsætte et Forslag om hele Sagens Behandling igjennem alle Stadier, saa troer jeg, at dette Forslag i flere Punkter vilde komme i Strid med Meningene, der fra forskellige Sider heri Thinget vilde gjøre sig gjældende. Jeg mener derfor af begge disse Hensyn, at der er Grund til fra min Side at vælge en anden Fremgangsmaade. Jeg skal da tillade mig at foreslaae det ærede Thing, at det vil nedsætte et Udvalg af 5 Medlemmer, valgte heri Salen, der har af overveie og gjøre Forslag for dette Things Vedkommende til, hvorledes den i Grundlovens § 53 omtalte Beslutning af Rigsdagen kan være at tilveiebringe, hvilket Udvalg da tillige med Hensyn til begge Things nødvendige Samvirken i denne Sag vil have at sætte sig i Forbindelse med det af det andet Thing nedsatte Udvalg, hvis det andet Thing skulde nedsætte et saadant Udvalg. Det er dette Forslag, jeg herved tillader mig at forelægge Thinget, og om hvilket jeg opfordrer de ærede Medlemmer, som dertil finde Anledning, at udtale sig.

Rothe: Efterat den ærede Formand har fundet sig foranlediget til at foreslaae Thinget den Fremgangsmaade, som han nu har gjort, saa vil jeg naturligviis ikke kunne vente at frembringe nogen Forandring i den Beslutning, som Thinget sandsynligviis i Genhold til dette Forslag vil finde sig foranlediget til at tage; men jeg troer dog ikke at burde undlade at gjøre opmærksom paa, at Følgerne af, at den ærede Formand ikke har troet strax at burde gjøre Forslag til denne Sags endelige Behandlingsmaade, men har indskrænket sig til at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg, som skal gjøre Forslag i den Henseende, sandsynligviis vilde være lidet ønskelige for Sagen selv. Det vil nemlig rimeligviis deraf blive Følgen, og jeg tør vel næsten sige, at det vil blive Følgen deraf, at Sagen ikke vil kunne komme til endelig Afgjørelse i denne Sessjon. Der er fra Statsrevisionens Side gjort Alt, hvad der

stod i dens Magt for at bringe Sagen tidligt for Thinget; men det har imidlertid, paa Grund af Omstændigheder, hvorover Statsrevisionen ikke var Herre, navnlig paa Grund af den Tid, som det for Regjeringen har krævet at tilveiebringe de ikke lidet vidtløftige Oplysninger, som man har seet sig nødt til at indfræve, ikke været muligt at forelægge Thinget Sagen førend den Tid som skeet er. Imidlertid troede vi dog, at, naar Thinget nu strax havde kunnet fride til at behandle selve Sagen, saa vilde man ogsaa have kunnet komme til en endelig Beslutning allerede i denne Sessjon, og dette vilde jeg af flere Hensyn have anset for meget ønskeligt. For det første ligger det i Forholdets Natur, at det er ønskeligt, at en endelig Beslutning om en Sag, der allerede nu ligger temmelig langt tilbage, ikke udskydes til den næste Rigsdags-sessjon, hvorved der da vil komme til at ligge 2 a 3 Aar imellem den endelige Beslutning og Tidspunktet for de Sager, om hvilke der skal tages Beslutning, hvilket naturligviis, som oftere her er fremhævet, vil foranledige, at man mindre let vil kunne sætte sig ind i alle de concrete Omstændigheder, som kunne have gjort sig gjældende paa den Tid, da de paagjældende Sager virkelig ere foregaaede. Med Hensyn til dette første Regnskab vilde det desuden være dobbelt vigtigt, at Beslutningen allerede nu kan tages; thi det ærede Things Medlemmer ville have seet af Beretningen, som Statsrevisionen har forelagt, at den, som det er naturligt, i mange Tilfælde har befundet sig i stor Tvivl, om hvilken Retning den skulde foreslaae Thinget at gaae, da den hele Sag er ganske ny, og der slet ikke foreligger noget tidligere Præcedens, hvortil man kunde støtte sig. Dette har ogsaa foranlediget, at Statsrevisionen i det Hele taget med Hensyn til dette Regnskab har stillet sig paa det Standpunkt, at foreslaae Thinget i alle Tvivlstilfælde at gaae, om jeg saa maa sige, den lemfældige Vej, nemlig at lade de Tilfælde, som foranledige Tvivl, passere for det forløbne Aars Vedkommende, i Forventning af, at Thinget ved sin Beslutning eller at Regjeringen ved de Bemærkninger, som ere fremsatte af Statsrevisionen, vilde foran-